

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 9Co/348/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2317217839
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 12. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Bibiána Ťažiarová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2019:2317217839.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu: JUDr. Bibiána Ťažiarová a sudcov: JUDr. Martin Holíč a Mgr. Renáta Gavalcová, v právnej veci žalobcu: Prima banka Slovensko, a.s., so sídlom Žilina, Hodžova 11, IČO: 31 575 951, proti žalovanej: Q. P., nar. X.XX.XXXX, bytom H., L. XXXX/XX, o zaplatenie 3.757,03 Eur s príslušenstvom, na odvolanie žalobcu a žalovanej proti rozsudku Okresného súdu Galanta č. k. 27Csp/82/2017-135 zo dňa 15. júna 2018, taktó

rozhodol:

I. Odvolací súd p r i p ú š ť a späťvzatie žaloby v časti sumy 660,- Eur, úroku 7,90 % ročne zo sumy 60,- Eur od 18.7.2017 do 22.8.2017, úroku z omeškania 5 % ročne zo sumy 60,- Eur od 18.8.2017 do 22.8.2017, rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutom I. výroku v tejto časti r u š í a konanie v tejto časti z a s t a v u j e .

II. Napadnutý I. výrok v sume 3.097,03 Eur, úroku z omeškania 1,75 Eur, úroku z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 3.757,03 Eur od 18.8.2017 do 20.9.2017, zo sumy 3.697,03 Eur od 21.9.2017 do 4.10.2017, zo sumy 3.637,03 Eur od 5.10.2017 do 15.11.2017, zo sumy 3.577,03 Eur od 16.11.2017 do 11.12.2017, zo sumy 3.517,03 Eur od 12.12.2017 do 9.1.2018, zo sumy 3.457,03 Eur od 10.1.2018 do 8.2.2018, zo sumy 3.397,03 Eur od 9.2.2018 do 6.3.2018, zo sumy 3.337,03 Eur od 7.3.2018 do 10.4.2018, zo sumy 3.277,03 Eur od 11.4.2018 do 18.5.2018, zo sumy 3.217,03 Eur od 19.5.2018 do 14.6.2018, zo sumy 3.157,03 Eur od 15.6.2018 do 31.7.2018, zo sumy 3.097,03 Eur od 1.8.2018 do zaplatenia p o t v r d z u j e a vo zvyšnej časti úroku 101,35 Eur, úroku 7,90 % ročne zo sumy 3.757,03 Eur od 18.8.2017 do 20.9.2017, zo sumy 3.697,03 Eur od 21.9.2017 do 4.10.2017, zo sumy 3.637,03 Eur od 5.10.2017 do 15.11.2017, zo sumy 3.577,03 Eur od 16.11.2017 do 11.12.2017, zo sumy 3.517,03 Eur od 12.12.2017 do 9.1.2018, zo sumy 3.457,03 Eur od 10.1.2018 do 8.2.2018, zo sumy 3.397,03 Eur od 9.2.2018 do 6.3.2018, zo sumy 3.337,03 Eur od 7.3.2018 do 10.4.2018, zo sumy 3.277,03 Eur od 11.4.2018 do 18.5.2018, zo sumy 3.217,03 Eur od 19.5.2018 do 14.6.2018, zo sumy 3.157,03 Eur od 15.6.2018 do 31.7.2018, zo sumy 3.097,03 Eur od 1.8.2018 do zaplatenia m e n í tak, že žalobu v tejto časti z a m i e t a .

III. V časti lehoty splatnosti priznanej sumy a náhrady trov konania r u š í a vracia súdu prvej inštancie v zrušenom rozsahu na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie I. výkonom uložil žalovanej zaplatiť žalobcovi sumu 3.757,03 Eur, úrok 101,35 Eur, úroky z omeškania v sume 1,75 Eur, úrok vo výške 7,90 % ročne z nezaplatennej istiny v sume 3.817,03 Eur od 18.8.2017 do 22.8.2017, úrok vo výške 7,90 % ročne z nezaplatennej istiny v sume 3.757,03 Eur od 23.8.2017 do zaplatenia, úrok z omeškania vo výške 5 % ročne z nezaplatennej istiny v sume 3.817,03 Eur od 18.8.2017 do 22.8.2017, úrok z omeškania vo výške 5 % ročne z nezaplatennej istiny v sume 3.757,03 Eur od 23.8.2017 do zaplatenia, úrok z omeškania vo výške 5 % ročne z nezaplateného úroku v sume 101,35 Eur od 18.8.2017 do zaplatenia s tým, že

povoľuje žalovanej splácať dlh v splátkach po 80,- Eur mesačne, vždy do 20-teho dňa toho ktorého mesiaca, pričom prvá splátka je splatná právoplatnosťou rozsudku a omeškanie splnením jednej splátky má za následok splatnosť celého dlhu, II. výrokom priznal žalobcovi právo na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

2. Rozhodnutie súd prvej inštancie odôvodnil právne aplikáciou ust. § 1 ods. 2, § 9 ods. 1, ods. 2, § 11 ods. 1 písm. b) zákona č. 129/2012 Z. z. o spotrebiteľských úveroch v znení k 2.4.2015 (ďalej len zákona o spotrebiteľských úveroch), § 52 ods. 1, 2, 3, 4, § 517 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka, § 3 Nariadenia vlády č. 87/1995 Z. z., s poukazom aj na procesné ustanovenie § 232 ods. 4, § 255 ods. 1, § 262 ods. 1, 2 Civilného sporového poriadku.

3. Súd prvej inštancie vychádzal zo skutkových zistení, že dňa 2.4.2015 uzavreli žalobca a žalovaná na formulárovom tlačive zmluvu o spotrebiteľskom úvere č. 200287, pričom v bode 1.2. tejto formulárovej zmluvy boli vyplnené aj nasledovné údaje: výška úveru 4.800,- Eur; druh úveru pôžička; účel úveru refinancovanie úverov; typ a výška úrokovej sadzby fixná do splatnosti 7,9 %; poplatok za poskytnutie úveru 144,- Eur; výška anuitnej splátky 67,95 Eur; počet anuitných splátok 96; periodicita a termín splatnosti anuitnej splátky mesačne, v 15.-ty deň kalendárneho mesiaca; splatnosť úveru 8 rokov od splatnosti prvej anuitnej splátky, najneskôr 17.4.2023; výška RPMN 9,24 %; priemerná RPMN ku dňu uzatvorenia predmetnej zmluvy 16,16 %, odplata 10,9 %, úrok z omeškania 5 % ročne; poplatok za vklad v hotovosti na úverový účet 2,50 Eur. V bode 2.1. zmluvy sú upravené podmienky splácania tak, že klient sa zaväzuje riadne a včas plniť si všetky svoje záväzky vyplývajúce z tejto zmluvy, riadne a včas splácať úver a platiť banke poplatky súvisiace s úverom uvedené v tejto zmluve. Písomnosťou zo dňa 14.6.2017 bola žalovaná vyzvaná žalobcom k zaplateniu omeškaných splátok úveru, pričom výška omeškaných splátok ku dňu spísania uvedenej písomnosti predstavovala sumu 82,93 Eur. Uvedenú sumu žalobca žiadal uhradiť najneskôr do 19.6.2017. Súčasne bola žalovaná upozornená, že v prípade neuhradenia dlžnej sumy žalobca využije svoje právo na zosplatnenie dlhu (§ 565 zákona č. 40/1964 Zb.) a bude žiadať úhradu celej dlžnej pohľadávky jednorazovo. Pohľadávka celkovo predstavovala sumu 3.895,04 Eur. Písomnosťou zo dňa 17.8.2017 bolo žalovanej oznámené, že dlh z úverovej zmluvy sa stal splatným v celom rozsahu naraz, pričom ku dňu 17.8.2017 dlžná suma predstavovala sumu 3.980,13 Eur, z toho istina úveru bola vo výške 3.817,03 Eur.

4. Z vykonaného dokazovania súd prvej inštancie právne uzavrel, že žaloba bola podaná dôvodne. Medzi stranami vznikol zmluvný záväzkový vzťah na základe uzavretej zmluvy o poskytnutie pôžičky č. 200287 zo dňa 2.4.2015, v zmysle ktorej žalobca poskytol žalovanej úver v sume 4.800,- Eur, ktorý sa žalovaná ako dlžníka zaviazala uhradiť žalobcovi ako veriteľovi v pravidelných 96-ich anuitných splátkach vo výške 67,95 Eur. Dospel k záveru, že zmluva uzatvorená medzi stranami sporu je platná, obsahuje všetky zákonom predpísané náležitosti, a teda žalovaná je povinná okrem dlžnej istiny, žalobcovi zaplatiť aj dlžné príslušenstvo tvorené zmluvnými úrokmi a úrokmi z omeškania. Žalovaná sa dostala neplnením si svojich zmluvných povinností do omeškania, následkom čoho bol jej dlh zosplatnený. Poukázal na ustálenú judikatúru NS SR, ktorý výkladom uvedeným v rozhodnutí sp. zn. 3Cdo/146/2017 zo dňa 22.2.2018 ustálil, že nie je potrebné, aby bola úverová splátka v spotrebiteľskej úverovej zmluve rozčlenená na jednotlivé zložky dlhu. Taktiež poukázal na rozhodnutie Krajského súdu v Trenčíne č. k. 6Co/68/2017-46 zo dňa 28.2.2017, Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 16Co/433/2016-122 zo dňa 20.9.2017, Krajského súdu v Bratislave č. k. 6Co/238/2017-117 zo dňa 29.11.2017, ktoré vo svojich odôvodneniach poukazujú na to, že považovať úver za bezúročný a bez poplatkov výlučne v dôsledku absencie náležitosti rozpisu splátky nie je opodstatnený a dôvodný. Žalobca poskytol žalovanej pôžičku vo výške 4.800,- Eur, pričom žalovaná z tejto sumy vrátila sumu 1.042,97 Eur, dlžná suma požadovaná ako aj okresným súdom priznaná predstavuje sumu 3.757,03 Eur. Vyhovet žalobe aj v časti úrokov z omeškania ako aj zmluvných úrokov, ktoré boli platne dojednané v uzatvorenej zmluve.

5. Pri rozhodovaní prihliadol na skutočnosti uvedené žalovanou na pojednávaní, a síce, že žalobca jednostranne zrušil žalovanej účet, pričom žalovaná svoj dlh naďalej spláca, zároveň prihliadol aj na nepriaznivú finančnú situáciu žalovanej, výšku jej mesačného príjmu ako aj na skutočnosť, že okrem uvedeného dlhu má voči žalobcovi aj iné záväzky. Určil, že peňažné plnenie, ku ktorému žalovaný zaviazal, sa vykoná v splátkach, ktorých výšku a podmienky zročnosti určil tak, ako je uvedené vo výroku rozsudku.

6. O náhrade trov konania rozhodol v súlade s ustanovením § 255 ods. 1 Civilného sporového poriadku, nárok na náhradu trov konania vznikol žalobcovi, ktorý bol v danej veci stopercentne úspešný, trovy konania mu vznikli a ich náhradu si riadne uplatnil. O výške priznaných trov konania súd rozhodne samostatným uznesením po ako toto rozhodnutie nadobudne právoplatnosť.

7. Proti tomuto rozsudku podala odvolanie žalovaná, pričom navrhla rozsudok súdu prvej inštancie zmeniť, žalobu zamietnuť a žalobcovi nepriznať nárok na náhradu trov konania s poukazom na § 365 ods. 1 písm. f), h) Civilného sporového poriadku. Argumentovala tým, že v skutočnosti sa nejedná o pôžičku ale o úver, z čoho je zrejmé, že povinná náležitosť zmluvy podľa § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 o spotrebiteľských úveroch - druh spotrebiteľského úveru - je nesprávne uvedený, preto zmluva o pôžičke č. 200287 zo dňa 2.4.2015 je neplatná. Ďalším povinným údajom v úverových zmluvách v zmysle vyššie uvedeného zákona o spotrebiteľských úveroch je uvedenie jej doby trvania, ktorý v predmetnej zmluve absentuje. Počet a výška splátok úveru je samostatnou zmluvnou náležitosťou, ktorú nemožno stotožňovať s chýbajúcim údajom o konečnej splatnosti úveru. Účelom poskytnutého úveru bolo refinancovanie iných úverov, ako je to uvedené v zmluve o spotrebiteľskom úvere. Jedná sa teda o účelový úver, pretože bol poskytnutý za konkrétnym, presne definovaným účelom, ktorý má byť presne definovaný. Uvedením účelu „refinancovanie iných úverov“ sa nenaplnila podstata tejto povinnosti, nie je jasné, aké úvery sa refinancovali, v akej výške, kto bol veriteľom. Takže podmienka povinnej náležitosti, že je nutné evidovať podmienky, upravujúce jeho čerpanie, nebola splnená. Ďalšou nevyhnutnou náležitosťou v spotrebiteľských zmluvách je ročná percentuálna miera nákladov. Pre výpočet tohto údaja je potrebné vedieť výšku pravidelnej mesačnej splátky. V úverovej zmluve výška tejto splátky je uvedená vo výške 67,95 Eur, na základe ktorej RPMN = 9,24%. Avšak pri podpise zmluvy (dňa 2.4.2015) bol žalovanej predložený list, v ktorom žalobca ďakuje za dôveru, a že vzhľadom na skutočný dátum čerpania pôžičky menia výšku anuitnej splátky predmetného úveru, t.j. na výšky 67,66 Eur mesačne. Avšak v zmluve o úvere údaj o RPMN zostal nezmenený, pričom pri zmenenej mesačnej splátke úveru RPMN = 9,13 %. Zlý údaj RPMN v úverovej zmluve má za následok, že úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov. Predmetná zmluva bola uzatvorená v roku 2015, kedy jednoznačne platilo, že zmluva musí obsahovať údaje: výška, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov. V čase podpisu zmluvy o úvere, dokonca v čase podania žaloby predmetné uznesenie NS SR sp. zn. 3 Cdo 146/2017, na ktoré odkázal okresný súd neexistovalo. Žalovaná si amortizačnú tabuľku od žalobcu vyžiadala (viď žiadosť dňa 19.7.2017), pričom právo na amortizačnú tabuľku nielenže nebolo žalovanej v úverovej zmluve priznané, ale takto bolo odopreté. Okresný súd pochybil, ak uviedol, že sporná úverová zmluva obsahuje všetky zákonom predpísané náležitosti, je potrebné vysloviť súhlas s tézou, že predmetná zmluva je platná. Vady, ktoré predmetná zmluva má v zmysle zákona o spotrebiteľských úveroch postihujú úver tak, že sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, pričom obsahuje veľké množstvo neprijateľných zmluvných podmienok, s ktorými však okresný súd nezaoberal. Ide o poplatok za poskytnutie úveru vo výške 144,- Eur s poukazom na rozsudok Krajského súdu v Prešove zo dňa 21.11.2012 sp. zn. 18Co/109/2011), poplatky za upomienky a za výzvy na splatenie úveru. Výška poplatku za upomienky niekoľkonásobne prevyšuje poštovné, ktoré žalobca v skutočnosti zaplatil, zmluvná pokuta vo výške 200,- Eur, ktorá nebola osobitne dojednaná, je neprimerane vysoká, rozhodcovská doložka. Predmetná doložka sa nachádza nielen v predmetnej zmluve o úvere v bode 3 - Záverečné ustanovenia, kde v bode 3.1. Banka ako aj vo Všeobecných obchodných podmienkach žalobcu s účinnosťou od 1.3.2015 v bode 24.2 Rozhodcovská zmluva. Žalobca použil nekalé obchodné praktiky, neinformoval žalovanú ako spotrebiteľa o dôsledkoch vyplývajúcich z jednotlivých ustanovení zmluvy a nekonal tak s náležitou odbornou starostlivosťou, svojvoľne a jednostranne uplatnil hrubý nepomer v právach a povinnostiach v neprospech žalovanej. Podpísanie úverovej zmluvy ako prejav vôle zo strany žalobcu je rozporuplné, pretože sa nedá posúdiť, či osoby, uvedené a podpísané na strane veriteľa, mali plnú moc od svojho zamestnávateľa na podpisovanie zmlúv v jeho mene. Ani tieto skutočnosti okresný súd pri svojom rozhodovaní nezobral do úvahy. Je jasné, že ak je dlžník v omeškaní viac ako dve splátky alebo jednej splátky po dobu dlhšiu ako tri mesiace, je veriteľ oprávnený od zmluvy odstúpiť a požadovať, aby dlžník vrátil dlžnú sumu aj s úrokmi. Avšak žalovaná neprestala splácať, len jej splátky neboli v požadovanej výške. Krátka prestávka nastala v čase, kedy žalobca jednostranne zrušil osobný účet žalovanej, čím jej znemožnil uhrádzať si záväzky. Avšak to bolo v čase, keď už bola žalobcom vyhlásená mimoriadna splatnosť predmetného úveru. Vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru bolo unáhlené, poškodilo postavenie i práva žalovanej ako spotrebiteľa. Žalovaná uhradila 1.785,58 Eur, ak okresný súd rozhodne, že úver bol poskytnutý bez úrokov a poplatkov, má ešte uhradiť 3.014,42 Eur. Namietá výrok o trovách konania, ktoré sú nedôvodné, v rozpore s dobrými mravmi a v rozpore s Ústavou Slovenskej republiky a úniijným právom. Pripojila žiadosť o vystavenie

amortizačnej tabuľky zo dňa 19.7.2017, výpis z účtu - 1 strana za obdobie 1.4.2015-30.4.2015, list žalobcu zo dňa 2.4.2015, odpoveď Ministerstva spravodlivosti SR zo dňa 16.7.2018.

8. Proti tomuto rozsudku podal odvolanie žalobca výlučne v rozsahu splatnosti (I. výrok), pričom navrhol rozsudok súdu prvej inštancie zmeniť tak, že žalovanú zaviazal uhradiť dlh v lehote 3 dní od právoplatnosti rozsudku a zároveň žalobcovi prizná náhradu trov konania aj náhradu trov odvolacieho konania vo výške zaplatených súdnych poplatkov s poukazom na § 365 ods. 1 písm. h) Civilného sporového poriadku. Argumentoval tým, že okresný súd postupoval v rozpore so zákonom, keď priznaná splátka je takmer v rovnakej výške než v akej mala žalovaná hradiť úver podľa zmluvy (67,95 Eur). Splnenie dlhu v splátkach po 80,- Eur mesačne bude trvať neprimerane dlho, len splatenie istiny bude trvať takmer 4 roky, čo poškodí nielen žalobcu ale aj žalovanú, ktorej bude narastať príslušenstvo pohľadávky. Okresný súd nedostatočne preskúmal pomery žalovanej, ktoré by odôvodňovali rozhodnutie o splatnosti v splátkach, keď vychádzal iba z tvrdení žalovanej, ktorá neprodukovala žiadny dôkaz o svojej situácii (poukaz na rozsudok Krajského súdu v Nitre sp. zn. 8Co/34/2017, rozsudok Krajského súdu v Žiline sp. zn. 8Co/39/2017, rozsudok Krajského súdu v Trnave sp. zn. 23Co/498/2016, rozsudok Krajského súdu v Nitre sp. zn. 8Co/135/2017, rozsudok Krajského súdu v Prešove sp. zn. 9Co/83/2017, rozsudok Krajského súdu v Nitre sp. zn. 8Co/157/2017.

9. K odvolaniu žalovanej sa vyjadril žalobca, ktorý uviedol, že v bode 1.2 zmluva je uvedené, že Druh úveru je „Pôžička“, avšak ide len o produktové označenie žalobcu a jeho obsah ako aj podmienky čerpania spolu s podmienkami čerpania ďalších produktov je vysvetlený v Obchodných podmienkach pre úvery, občanom. Klient sa zaväzuje, že úver bude uhradený v 96 mesačných splátkach (toto je doba trvania zmluvy), pričom banka vykoná poslednú splátku v deň uvedený v bode 1.2. (najneskôr 17.4.2023 - toto je termín konečnej splatnosti) posledného mesiaca tejto lehoty. V spojení s § 122 Občianskeho zákonníka je možné určiť termín konečnej splatnosti úplne presne, t. j. konkrétnym časovým okamihom. Žalovaná tvrdí, že jej žalobca zaslal upozornenie na zmenu splátky, avšak nepredložila o tom žiadny dôkaz. Žalobca má za to, že so zmenou výšky splátky žalovanej oznámil aj novú výšku RPMN. Avšak, ak má byť úver považovaný za bezúročný a bez poplatkov musel by byť nesprávny údaj o RPMN uvedený priamo v zmluve. Tam však bola RPMN za podmienok uvedených v zmluve uvedená správne. Právo spotrebiteľa vyžiadať si výpis z účtu vo forme amortizačnej tabuľky je uvedené v Obchodných podmienkach pre úvery občanom (platné ku dňu podpisu zmluvy), konkrétne v bode 3.1. Ani zákon 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch nestanovuje, že všetky náležitosti zmluvy musia byť uvedené v jednom dokumente. Tento výklad potvrdil aj Rozsudok Súdneho dvora z 9.11.2016 vo veci C-42/15 (Home Credit vs. Bíróová). Podľa bodu 1.1. zmluvy sú neoddeliteľnou súčasťou zmluvy o úvere sú aj obchodné podmienky banky (VOP a OP), a teda niektoré z náležitostí, ktoré má v zmysle právnych predpisov zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahovať, sú v samotnom texte zmluvy o úvere a ďalšie náležitosti sú v OP a VOP. Výška, počet a termíny splátok istiny a úrokov sú uvedené v samotnom texte zmluvy nasledovne: Výška anuitnej splátky 67,95 EUR, Počet anuitných splátok 96, Periodicita a termín splatnosti anuitnej splátky Mesačne, v 15. deň kalendárneho mesiaca. Zároveň bod 2.5.3 OP (účinné do 30.6.2016) popisuje anuitné splácanie. Počet a termíny splátok istiny aj úrokov sú rovnaké a sú určené termínom splatnosti anuitnej splátky. Uvedené platí aj pre údaj o výške splátky. Banka bezplatne a kedykoľvek počas celej doby trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere poskytne spotrebiteľovi výpis z účtu vo forme amortizačnej tabuľky. Výška, počet a termíny splátok poplatkov, u ktorých sú tieto údaje a povinnosť ich úhrady zrejme už v čase uzatvorenia zmluvy, sú uvedené v samotnom texte zmluvy. Ostatné poplatky a ich výška sú uvedené v Sadzobníku poplatkov, ktorý je súčasťou VOP, a tým aj súčasťou zmluvy. Každopádne bod 2.5.5. OP (účinné do 30.6.2016) určuje poradie uspokojovania pohľadávky nasledovne: Všetky platby, ktoré banka v priebehu splácania úveru prijme od klienta (alebo tretej osoby) na splatenie úveru, sa započítavajú na úhradu pohľadávok banky voči klientovi v nasledovnom poradí: (a) dlžná a splatná istina, ako prvá v poradí; (b) dlžné a splatné úroky, ako druhé v poradí; (c) dlžné a splatné úroky z omeškania a zmluvné pokuty, ako tretie v poradí; (d) dlžné a splatné odmeny, poplatky, výdavky a iné náklady banky ako štvrté v poradí; pričom konkrétnu pohľadávku v rámci príslušného poradia, na ktorú bude platba započítaná určí banka s prihliadnutím na okolnosti konkrétneho prípadu. Zmluva obsahuje údaje o výške, počte a termínoch anuitnej splátky v bode 1.2. V tabuľke zmluvy sa prehľadne a zrozumiteľne nachádzajú tieto údaje, a tak žiadny spotrebiteľ nemôže mať pochybnosti o tom, v akej výške a kedy bude poskytnutý úver splácať. Poukázal na uznesenia Najvyššieho súdu SR sp. zn. 3Cdo 146/2017, sp. zn. 4Cdo/211/2017. Odplatu, podrobnosti o stanovení odplaty, kritériách jej stanovenia a najvyššiu prípustnú výšku odplaty ustanovuje vykonávací predpis (§ 1 ods. 1 Nariadenia vlády č. 87/1995 Z. z.). Pri určení výšky poplatku

za poskytnutie úveru v súlade s právnymi predpismi a od spotrebiteľa nevyžadoval za poskytnutie finančných prostriedkov žiadne neprímerané plnenie (poukaz na rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 43Co/19/2017-103 zo dňa 29.11.2017 - odvolací súd nesúhlasil s postupom súdu prvej inštancie, ktorý od sumy v zmluve dohodnutej výšky úveru odpočítal poplatok za poskytnutie úveru s odôvodnením, že započítanie tohto poplatku oproti výške poskytnutého úveru považoval za neprijateľnú zmluvnú podmienku, ktorá je v zmysle § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka neplatná, pričom tento poplatok navyše predstavuje neprijateľné zaťaženie pre spotrebiteľa, keďže za tento poplatok banka neposkytla skutočné protiplnenie. Odvolací súd nesúhlasil s tým, že poplatok za poskytnutie úveru vo výške 90,- Eur dohodnutý v úverovej zmluve predstavuje pri úvere poskytnutom vo výške 3.000,- Eur neprijateľnú zmluvnú podmienku a ani s tým, že za tento poplatok banka neposkytla skutočné protiplnenie. Za poplatok, za ktorý banka neposkytuje žiadne skutočné protiplnenie by bolo možné podľa názoru odvolacieho súdu považovať napríklad zmluvne dohodnuté poplatky za upomienku (15,- Eur za jednu upomienku), poplatok za výzvu na predčasné splatenie úveru (30; Eur), ako aj poplatky za vedenie úverového účtu, pretože v týchto prípadoch sú dohodnuté len vo vlastnom záujme dodávateľa. V tejto súvislosti je potrebné uviesť, že žalobca tieto poplatky, v žalobe vyúčtované v celkovej sume 60,- Eur, v tomto súdnom konaní neuplatňuje. Poplatok za poskytnutie úveru je vlastne dohodnutá odplata za to, že žalovanej úver vôbec bude poskytnutý, výška odplaty je v zmluve jasne dohodnutá tak, že spotrebiteľovi je táto výška jasná a zrozumiteľná už pri uzatváraní. Poplatky za upomienky a výzvu na splatenie úveru a zmluvná pokuta - žalobca uvádza, že nárok na tieto poplatky, ako aj na zmluvnú pokutu si v konaní neuplatňuje. Rozhodcovská doložka - argumentáciu žalovanej považujeme za bezpredmetnú, keďže rozhodcovská doložka nebola z jej strany prijatá (nebola zaškrtnutá v úverovej zmluve v príslušnom poli) a žalobca si túto doložku ani nikdy neuplatňoval, pričom návrh na začatie konania bol podaný výlučne na príslušnom všeobecnom súde žalovanej. Ohľadom spochybnenia podpisov na strane žalobcu poukázal na § 15 ods. 1 Obchodného zákonníka, § 20 Občianskeho zákonníka. V časti úhrad vykonaných žalovanou (660,- Eur) berie žalobu späť a žiada vydať rozhodnutie, žalovaná je povinná zaplatiť žalobcovi sumu 3.097,03 Eur, úrok 101,35 Eur, úroky z omeškania 1,75 Eur, úrok 7,90 % ročne z nezaplatenej istiny vo výške 3.757,03 Eur od 18.8.2017 do 20.9.2017, z nezaplatenej istiny vo výške 3.697,03 Eur od 21.9.2017 do 4.10.2017, z nezaplatenej istiny vo výške 3.637,03 Eur od 5.10.2017 do 15.11.2017, z nezaplatenej istiny vo výške 3.577,03 Eur od 16.11.2017 do 11.12.2017, z nezaplatenej istiny vo výške 3.517,03 Eur od 12.12.2017 do 9.1.2018, z nezaplatenej istiny vo výške 3.457,03 Eur od 10.1.2018 do 8.2.2018, z nezaplatenej istiny vo výške 3.397,03 Eur od 9.2.2018 do 6.3.2018, z nezaplatenej istiny vo výške 3.337,03 Eur od 7.3.2018 do 10.4.2018, z nezaplatenej istiny vo výške 3.277,03 Eur od 11.4.2018 do 18.5.2018, z nezaplatenej istiny vo výške 3.217,03 Eur od 19.5.2018 do 14.6.2018, z nezaplatenej istiny vo výške 3.157,03 Eur od 15.6.2018 do 31.7.2018, z nezaplatenej istiny vo výške 3.097,03 Eur od 1.8.2018 do zaplatenia, úrok z omeškania vo výške 5% ročne z nezaplatenej istiny vo výške 3.757,03 Eur od 18.8.2017 do 20.9.2017, z nezaplatenej istiny vo výške 3.697,03 Eur od 21.9.2017 do 4.10.2017, z nezaplatenej istiny vo výške 3.637,03 Eur od 5.10.2017 do 15.11.2017, z nezaplatenej istiny vo výške 3.577,03 Eur od 16.11.2017 do 11.12.2017, z nezaplatenej istiny vo výške 3.517,03 Eur od 12.12.2017 do 9.1.2018, z nezaplatenej istiny vo výške 3.457,03 Eur od 10.1.2018 do 8.2.2018, z nezaplatenej istiny vo výške 3.397,03 Eur od 9.2.2018 do 6.3.2018, z nezaplatenej istiny vo výške 3.337,03 Eur od 7.3.2018 do 10.4.2018, z nezaplatenej istiny vo výške 3.277,03 Eur od 11.4.2018 do 18.5.2018, z nezaplatenej istiny vo výške 3.217,03 Eur od 19.5.2018 do 14.6.2018, z nezaplatenej istiny vo výške 3.157,03 Eur od 15.6.2018 do 31.7.2018, z nezaplatenej istiny vo výške 3.097,03 Eur od 1.8.2018 do zaplatenia, úrok z omeškania vo výške 5% ročne z nezaplatených úrokov vo výške 101,35 Eur od 18.8.2017 do zaplatenia.

10. K vyjadreniu žalobcu k odvolaniu žalovanej sa vyjadrila žalovaná, ktorá uviedla, že doba trvania zmluvy je povinný údaj v zmysle zákona o spotrebiteľských úveroch a nikde sa neuvádza, že sa môže nahrádzať inými náhradnými termínmi. V zmluve o úvere je uvedené RPMN pri splátke 67,95 Eur. Následne došlo k zmene anuitnej splátky vo výške 67,66 Eur. Žalobca ju o tom oboznámil listom, v ktorom len uvádza o zmene výšky splátky (list žalobcu o zmene anuitnej splátky zo dňa 2.4.2015). K úprave RPMN pri zmene výšky splátky nedošlo. Žalobca vydanie amortizačnej tabuľky odoprel podmienkami o zaplatení poplatku za žiadosť. Súdny dvor EÚ ukladá jedine a výlučne právo Európskej únie a ako taký nikdy nie je oprávnený, poskytovať výklad práva vnútroštátneho. V súlade s vyššie uvedeným Súdny dvor EÚ aj vo veci C-42/15 poskytol výlučne výklad Smernice a v žiadnom prípade sa nemohol a ani sa vyjadrovať k výkladu zákona č. 129/2010 Z. z. Trvá na tom, že poplatok za poskytnutie úveru, poplatky za upomienky a za výzvy na splatenie úveru, zmluvná pokuta vo výške 200,- Eur, rozhodcovská doložka sú neprijateľnými zmluvnými podmienkami.

11. K vyjadreniu žalovanej k vyjadreniu žalobcu k odvolaniu žalovanej sa vyjadril žalobca, ktorý uviedol, že klient sa zaväzuje, že úver bude uhradený v 96 mesačných splátkach (toto je doba trvania zmluvy), pričom banka vykoná poslednú splátku v deň uvedený v bode 1.2. (najneskôr 17.4.2023 - toto je termín konečnej splatnosti) posledného mesiaca tejto lehoty. Je možné určiť určitú dobu splatnosti aj termín konečnej splatnosti úplne presne, t.j. konkrétnym časovým okamihom. K zmene anuitnej splátky došlo s ohľadom na skutočný dátum čerpania úveru, teda dňa 2.4.2015. Výpočet RPMN bankou vychádza zo vzorca a zohľadňuje presný dátum čerpania prostriedkov z úveru, tj. dňa 2.4.2015, aj prípady, kedy dátum splátky prípadne na deň pracovného pokoja, pri ktorých sa dátum reálnej splátky časovo posúva na neskorší pracovný deň. Ohľadom výšky, počtu a termínov splátok istiny, úrokov a iných poplatkov a nesúhlasu s neprijateľnými podmienkami zopakoval argumentáciu z podania zo dňa 27.8.2018. Poukázal na uznesenie Najvyššieho súdu sp. zn. 4Cdo/187/2017.

12. Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 34 CSP), po zistení, že odvolania boli podané včas (§ 362 ods. 1 CSP), oprávnenými subjektami - zároveň stranou, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 359 CSP), proti rozhodnutiu súdu prvej inštancie, proti ktorému zákon odvolanie v čase jeho podania pripúšťa (§ 355 ods. 1 CSP), po skonštatovaní, že podané odvolanie má zákonné náležitosti (§ 127 a § 363 CSP) a že odvolateľ použil zákonom prípustné odvolacie dôvody (§ 365 ods. 1 CSP), preskúmal napadnuté rozhodnutie v medziach daných rozsahom (§ 379 CSP) a dôvodmi odvolaní (§ 380 ods. 1 CSP), s prihliadnutím ex offio na prípadné vady týkajúce sa procesných podmienok, ktoré nezistil (§ 380 ods. 2 CSP), súc pritom viazaný skutkovým stavom ako ho zistil súd prvej inštancie bez potreby zopakovať alebo doplniť dokazovanie (§ 383 CSP), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario), keď miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku bolo oznámené na verejnej tabuli a na webovej stránke súdu minimálne 5 dní pred jeho vyhlásením (§ 219 ods. 3 CSP), a dospel k záveru, že odvolaniu žalovanej je možné priznať čiastočný úspech v dôsledku čoho boli splnené podmienky pre čiastočné potvrdenie v zmysle § 387 CSP a čiastočnú zmenu v zmysle § 388 CSP a odvolaniu žalobcu je možné priznať úspech v dôsledku čoho boli splnené podmienky ohľadom lehoty splatnosti na zrušenie podľa § 389 ods. 1 písm. b) v spojení s § 391 ods. 1 CSP.

13. Predmetom konania na súde prvej inštancie bola požiadavka žalobcu na zaplatenie sumy 3.757,03 Eur, úroku 101,35 Eur, úroku z omeškania v sume 1,75 Eur, úroku vo výške 7,90 % ročne z nezaplatenej istiny v sume 3.817,03 Eur od 18.8.2017 do 22.8.2017, úroku vo výške 7,90 % ročne z nezaplatenej istiny v sume 3.757,03 Eur od 23.8.2017 do zaplatenia, úroku z omeškania vo výške 5 % ročne z nezaplatenej istiny v sume 3.817,03 Eur od 18.8.2017 do 22.8.2017, úroku z omeškania vo výške 5 % ročne z nezaplatenej istiny v sume 3.757,03 Eur od 23.8.2017 do zaplatenia, úroku z omeškania vo výške 5 % ročne z nezaplateného úroku v sume 101,35 Eur od 18.8.2017 do zaplatenia.

14. Podľa § 370 ods. 1 CSP, ak je žaloba vzatá späť po rozhodnutí súdu prvej inštancie, ale skôr, ako rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť, odvolací súd rozhodne o pripustení späťvzatia. V zmysle ods. 2 súd späťvzatie žaloby nepripustí, ak s tým protistrana z vážnych dôvodov nesúhlasí. Ak späťvzatie žaloby pripustí, odvolací súd zruší rozhodnutie súdu prvej inštancie a konanie zastaví. Podľa ods. 3 ak je žaloba vzatá späť sčasti, použijú sa ustanovenia predchádzajúcich odsekov primerane.

15. V prejednávanej veci v čase, keď už o veci rozhodol súd prvej inštancie vyššie citovaným rozsudkom, avšak jeho rozhodnutie, nenadobudlo právoplatnosť, došlo zo strany žalobcu k späťvzatíu žaloby (čiastočnému) v sume 660,- Eur, úroku 7,90 % ročne zo sumy 60,- Eur od 18.7.2017 do 22.8.2017, úroku z omeškania 5 % ročne zo sumy 60,- Eur od 18.8.2017 do 22.8.2017, z dôvodu úhrad vykonaných žalovanou, s ktorým žalovaná na výzvu súdu (v zmysle § 370 ods. 2 CSP) vyjadrila výslovný súhlas, čím boli naplnené všetky zákonné predpoklady pre aplikáciu citovaného § 370 CSP a to v I. výroku rozsudku odvolacieho súdu.

16. Po zohľadnení čiastočného späťvzatia (I. výrok tohto rozsudku) predmetom prieskumu odvolacieho súdu vymedzeným rozsahom a dôvodmi odvolaní bolo posúdiť, či súd prvej inštancie rozhodol vo veci správne, ak žalobe vyhovel v sume 3.097,03 Eur, úroku 101,35 Eur, úroku z omeškania 1,75 Eur, úroku 7,90 % ročne zo sumy 3.757,03 Eur od 18.8.2017 do 20.9.2017, zo sumy 3.697,03 Eur od 21.9.2017 do 4.10.2017, zo sumy 3.637,03 Eur od 5.10.2017 do 15.11.2017, zo sumy 3.577,03 Eur od 16.11.2017 do 11.12.2017, zo sumy 3.517,03 Eur od 12.12.2017 do 9.1.2018, zo sumy 3.457,03 Eur od 10.1.2018 do 8.2.2018, zo sumy 3.397,03 Eur od 9.2.2018 do 6.3.2018, zo sumy 3.337,03 Eur od 7.3.2018 do

10.4.2018, zo sumy 3.277,03 Eur od 11.4.2018 do 18.5.2018, zo sumy 3.217,03 Eur od 19.5.2018 do 14.6.2018, zo sumy 3.157,03 Eur od 15.6.2018 do 31.7.2018, zo sumy 3.097,03 Eur od 1.8.2018 do zaplataenia, úroku z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 3.757,03 Eur od 18.8.2017 do 20.9.2017, zo sumy 3.697,03 Eur od 21.9.2017 do 4.10.2017, zo sumy 3.637,03 Eur od 5.10.2017 do 15.11.2017, zo sumy 3.577,03 Eur od 16.11.2017 do 11.12.2017, zo sumy 3.517,03 Eur od 12.12.2017 do 9.1.2018, zo sumy 3.457,03 Eur od 10.1.2018 do 8.2.2018, zo sumy 3.397,03 Eur od 9.2.2018 do 6.3.2018, zo sumy 3.337,03 Eur od 7.3.2018 do 10.4.2018, zo sumy 3.277,03 Eur od 11.4.2018 do 18.5.2018, zo sumy 3.217,03 Eur od 19.5.2018 do 14.6.2018, zo sumy 3.157,03 Eur od 15.6.2018 do 31.7.2018, zo sumy 3.097,03 Eur od 1.8.2018 do zaplataenia, úroku z omeškania vo výške 5 % ročne z nezaplatených úrokov vo výške 101,35 Eur od 18.8.2017 do zaplataenia, pričom povolil žalovanej splátky.

17. Odvolací súd zhodne so súdom prvej inštancie dospel k záveru, že pri vyhodnotení vykonaného dokazovania každého z vykonaných dôkazov jednotlivo i vo vzájomných súvislostiach bolo v konaní dostatočným spôsobom preukázané, že návrh žalobcu je čiastočne dôvodný, i keď z iného dôvodu a na základe odlišného právneho posúdenia, keď podľa odvolacieho súdu je na daný prípad potrebné aplikovať ust. § 9 ods. 2 písm. j) a § 11 ods. 1 písm. b) zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch v znení ku dňu uzavretia zmluvy 2.4.2015, ktoré súd prvej inštancie na danú vec neaplikoval. Vzhľadom na to, že toto zákonné ustanovenie bolo nutné na danú vec aplikovať a je pre posúdenie veci potrebné, odvolací súd v zmysle § 382 CSP vyzval strany, aby sa vyjadrili k nožnej aplikácii tohto ustanovenia.

18. Žalobca uviedol, že úverová zmluva obsahuje všetky zákonné náležitosti, konkrétne RPMN 9,24 % v odseku 1.2 zmluvy, celková čiastka, ktorú musí klient zaplatiť 6.667,20 Eur je vymedzená v odseku 1.2 zmluvy, všetky predpoklady použité na výpočet RPMN boli taktiež priamo vymedzené v zmluve v odseku 1.2. Zákon nepožadoval a ani nepožaduje uvádzať v zmluve konkrétny matematický výpočet RPMN a nepožadoval ani predpoklady pre výpočet RPMN špeciálne v zmluve označovať. Zákon stanovuje, že sa majú tieto predpoklady v zmluve uviesť, čo banka splnila (uznesenie Krajského súdu v Prešove sp. zn. 14Co/26/2017, uznesenie Krajského súdu v Nitre sp. zn. 6Co/237/2017).

19. Žalovaná uviedla, že do kategórie predpokladov použitých pre výpočet RPMN je potrebné zaradiť matematický výpočet, na základe ktorého veriteľ dospel k určitej RPMN. Vzorec matematického výpočtu RPMN je uvedený v prílohe zákona o spotrebiteľských úveroch. Bez príslušného matematického výpočtu, na základe ktorého veriteľ dospel k určitej výške RPMN, nebola žalovaná schopná preveriť správnosť výpočtu RPMN, ako jednej z podstatných náležitostí zmluvy umožňujúcej posúdiť výhodnosť úveru. Neuvedením všetkých predpokladov použitých na výpočet RPMN a aj zlý údaj RPMN, zákon o spotrebiteľských úveroch spája s následkom bezúročnosti a bezpoplatkovosti. Zotrváva na argumentoch uvedených v odvolaní.

20. Podľa § 9 ods. 2 písm. k) zákona o spotrebiteľských úveroch, zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka 18) musí obsahovať tieto náležitosti: ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov.

21. Podľa § 11 ods. 1 písm. b) zákona o spotrebiteľských úveroch, poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až l), s), z) a aa).

22. Súd prvej inštancie správne posúdil predmetnú úverovú zmluvu ako spotrebiteľskú zmluvu v zmysle § 52 ods. 1 (a nasl.) Občianskeho zákonníka, keď v zmysle § 1 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch, spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi. Ide štandardnú formulárovú zmluvu, uzavretú medzi žalobcom ako veriteľom a žalovanými ako spotrebiteľmi, pričom predmetná zmluva je zároveň zmluvou o spotrebiteľskom úvere v zmysle zákona o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v čase jej uzavretia, čo nespochybnil ani žalobca. Žalobca ako právnická osoba poskytol v rámci svojho podnikania úver žalovanej, ktorá nekonala v rámci predmetu svojho povolania alebo podnikania. Predmetom zmluvného vzťahu bolo poskytnutie úveru, teda poskytnutie finančných prostriedkov formou

spotrebiteľského úveru. Spotrebiteľská zmluva nesmie obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa a pokiaľ zmluva obsahuje takéto neprijateľné podmienky, tak tieto sú neplatné. Okrem tohto v pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší. Z uvedeného potom vyplýva, že právny vzťah medzi účastníkmi zmluvy ňou založený je nevyhnutné posudzovať podľa zákona o spotrebiteľských úveroch. A to bez ohľadu na to, že zmluva o úvere je tzv. absolútny obchod (§ 261 ods. 3 písm. d) Obchodného zákonníka). S poukazom na vyššie uvedené, vychádzajúc zo zásady *lex specialis derogat lex generalis*, podľa ktorej špeciálna právna úprava, ktorou v danom prípade je zákon o spotrebiteľských úveroch, ako aj § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka, má prednosť pred všeobecnou úpravou, ktorou je Obchodný zákonník, je nevyhnutné predmetný právny vzťah posudzovať podľa citovaných ustanovení Občianskeho zákonníka a príslušných ustanovení zákona o spotrebiteľských úveroch.

23. Žalobca ako veriteľ a žalovaná ako dlžník uzavreli dňa 2.4.2015 Zmluvu o spotrebiteľskom úvere č. 200287 - Pôžička, na základe ktorej žalobca poskytol žalovanej úver v sume 4.800,- Eur, ktorý sa žalovaná zaviazala uhrádzať pravidelnými mesačnými splátkami v 15. deň kalendárneho mesiaca po 67,95 Eur v počte 96 splátok, so splatnosťou 8 rokov od splatnosti prvej anuitnej splátky, najneskôr do 17.4.2013, zároveň si dohodli RPMN 9,24 %, priemernú RPMN 16,16 %, ročnú úrokovú sadzbu 10,90 % do splatnosti, celkovú sumu na splatenie 6.667,20 Eur. Písomnosťou zo dňa 14.6.2017 bola žalovaná vyzvaná žalobcom k zaplaceniu omeškaných splátok úveru, pričom výška omeškaných splátok ku dňu spísania uvedenej písomnosti predstavovala sumu 82,93 Eur. Uvedenú sumu žalobca žiadal uhradiť najneskôr do 19.6.2017. Súčasne bola žalovaná upozornená, že v prípade neuhradenia dlžnej sumy žalobca využije svoje právo na zosplatenie dlhu (§ 565 Občianskeho zákonníka) a bude žiadať úhradu celej dlžnej pohľadávky jednorazovo. Pohľadávka celkovo predstavovala sumu 3.895,04 Eur. Písomnosťou zo dňa 17.8.2017 bolo žalovanej oznámené, že dlh z úverovej zmluvy sa stal splatným v celom rozsahu naraz, ku dňu 27.8.2017 žiadal uhradiť sumu 3.980,13 Eur (z toho 30,- Eur poplatok za výzvu). Žalovaná uhradila ku dňu rozhodovania odvolacieho súdu sumu 1.072,97 Eur (1.012,97 Eur + 60,- Eur).

24. Odvolací súd tak ako aj súd prvej inštancie podrobil predmetnú úverovú zmluvu kontrole, či obsahuje všetky obligatórne náležitosti v zmysle § 9 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch. Výklad a aplikácia ust. § 11 zákona o spotrebiteľských úveroch musí byť v súlade so zmyslom a účelom citovaného zákona. Tým, že zákonné dodržanie iba niektorých obsahových náležitostí zmluvy, ako aj písomnej formy postihuje neplatnosťou, robí z týchto náležitostí nevyhnutné podstatné obsahové náležitosti zmluvy. Predpísaná písomná forma musí byť zachovaná vo vzťahu k esenciálnym, teda podstatným obsahovým náležitostiam zo zmluvy vyplývajúcimi jednak z ust. § 497 Obchodného zákonníka a jednak vo vzťahu k tým náležitostiam, ktoré sú vymenované v § 9 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch a zároveň aj v § 11 ods. 1 citovaného zákona. Pokiaľ zmluva uzavretá medzi stranami niektorú z náležitostí vymenovaných v ust. § 11 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch neobsahuje, nie je zároveň vo vzťahu k tejto náležitosti zachovaná písomná forma a poskytnutý úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov. Zistil, že predmetná zmluva obsahu údaj RPMN 9,24 %, pričom zmluva o spotrebiteľskom úvere musí určito, jasne a zrozumiteľne obsahovať tie podstatné náležitosti, ktoré majú nepochybne vplyv na schopnosť spotrebiteľa posúdiť, či je pre neho akceptovateľné získať úver za daných podmienok. K údajom o RPMN (ročnej percentuálnej miere nákladov) odvolací súd zdôrazňuje, že ide o jeden z najdôležitejších údajov pre spotrebiteľa, pretože zohľadňuje všetky náklady, ktoré musí spotrebiteľ za úver uhradiť, a preto je najlepším indikátorom posúdenia výhodnosti či nevýhodnosti úveru. Odvolací súd má za to, že pri údajoch o RPMN sa musia uviesť všetky predpoklady použité na jeho výpočet, teda nestačí len uvedenie jeho výšky. Keďže v predmetnej úverovej zmluve je uvedená celková čiastka splatná spotrebiteľom 6.667,20 Eur pri súčasnom uvedení výšky mesačnej splátky úveru 67,95 Eur a počte splátok úveru 96, je nepochybne, že celková čiastka, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť uvedená v zmluve je v rozpore so skutočnou celkovou čiastkou, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť (6.523,20 Eur), a ktorá je vypočítaná na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Takýto rozpor môže objektívne spochybniť možnosť spotrebiteľa posúdiť rozsah jeho záväzku. Je zrejmé, že údaj o celkovej čiastke, ktorú je spotrebiteľ povinný zaplatiť nie je vyjadrený dostatočne určitým a zrozumiteľným spôsobom, nevyvolávajú pochybnosti spotrebiteľa o celkovej čiastke, ktorú musí zaplatiť titulom uzavretej zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Spotrebiteľ tak bez presného číselného uvedenia celkovej čiastky, ktorú je povinný zaplatiť, nemá možnosť bez akýchkoľvek pochybností posúdiť rozsah svojho záväzku. Vzhľadom na uvedené rozdielne možnosti

určenia tohto údaju je namieste trvať na presnom vyčíslení sumu, ktorú je spotrebiteľ povinný zaplatiť, a v dôsledku absencie tohto údaju je poskytnutý úver bezúročný a bez poplatkov podľa § 11 ods. 1 písm. b) zákona o spotrebiteľských úveroch. Odvolací súd zároveň poukazuje na to, že zákonodarca jasne stanovil, že nepostačuje uvedenie len výšky RPMN, ale v zmluve je potrebné uviesť aj všetky predpoklady, ktoré boli použité pre výpočet RPMN. Je nepochybné, že v predmetnej úverovej zmluve tento údaj chýba, nie je uvedené aké predpoklady boli použité pre výpočet RPMN, a konštatuje, že hoci úverová zmluva obsahuje údaj o výške RPMN, tento nie je v súlade s požiadavkou § 9 ods. 2 písm. j) zákona o spotrebiteľských úveroch, a preto je potrebné úver považovať za bezúročný a bez poplatkov. Ďalej odvolací súd poukazuje v tejto súvislosti na to, že obligatórnou náležitosťou zmluvy o spotrebiteľskom úvere je uvedenie predpokladov použitých pre výpočet RPMN aj podľa transponovanej smernice Európskeho parlamentu a Rady 2008/48/ES <aspi://module='EU'&link='32008L0048'&ucin-k-dni='30.12.9999'> z 23.4.2008, a to v článku 10 odsek 2 písm. g/ cit.: „Zmluva o úvere zrozumiteľne a stručne uvádza: ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané v čase uzavretia zmluvy o úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto miery“. Ak zákon vyžaduje v zmluve o spotrebiteľskom úvere uvádzať všetky predpoklady použité na výpočet RPMN, je podľa názoru odvolacieho súdu nepochybné, že do kategórie týchto predpokladov je potrebné zaradiť i matematický výpočet, na základe ktorého veriteľ dospel k určitej výške RPMN. Ako inak by spotrebiteľ mohol preveriť správnosť takéhoto výpočtu RPMN, ako jednej z podstatných náležitostí zmluvy o spotrebiteľskom úvere umožňujúcej posúdiť výhodnosť úveru, čo nepochybne má zásadný vplyv na jeho rozhodnutie vstúpiť do úverového vzťahu s veriteľom. Príčom z obsahu zmluvy takýto výpočet ani nevyplýva. Aj z uvedeného dôvodu odvolací súd považuje poskytnutý úver za bezúročný a bez poplatkov podľa § 11 ods. 1 písm. b) zákona o spotrebiteľských úveroch (na rozdiel od súdu prvej inštancie), a žalovanej teda vznikla povinnosť zaplatiť (iba) istinu poskytnutého úveru.

25. S poukazom na uvedené v odseku 24 odvolací súd konštatuje, že žaloba je dôvodná v sume 3.097,03 Eur, úroku z omeškania 1,75 Eur, úroku z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 3.757,03 Eur od 18.8.2017 do 20.9.2017, zo sumy 3.697,03 Eur od 21.9.2017 do 4.10.2017, zo sumy 3.637,03 Eur od 5.10.2017 do 15.11.2017, zo sumy 3.577,03 Eur od 16.11.2017 do 11.12.2017, zo sumy 3.517,03 Eur od 12.12.2017 do 9.1.2018, zo sumy 3.457,03 Eur od 10.1.2018 do 8.2.2018, zo sumy 3.397,03 Eur od 9.2.2018 do 6.3.2018, zo sumy 3.337,03 Eur od 7.3.2018 do 10.4.2018, zo sumy 3.277,03 Eur od 11.4.2018 do 18.5.2018, zo sumy 3.217,03 Eur od 19.5.2018 do 14.6.2018, zo sumy 3.157,03 Eur od 15.6.2018 do 31.7.2018, zo sumy 3.097,03 Eur od 1.8.2018 do zaplatenia a v tejto časti postupom podľa § 387 CSP napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny potvrdil (po zohľadnení čiastočného späťvzatia, o ktorom rozhodol odvolací súd I. výrokom tohto rozsudku) v II. výroku tohto rozsudku. Žalovaná bola teda povinná zaplatiť žalobcovi z predmetnej úverovej zmluvy len rozdiel (3.097,03 Eur s príslušenstvom) výšky poskytnutého úveru a vykonanej úhrady (4.800,- Eur - 1.072,97 Eur), pričom priznané príslušenstvo, vrátane vyčísleného úroku z omeškania nenapadla osobitnou odvolacou argumentáciou.

26. Nakoľko odvolací súd považuje predmetný úver za bezúročný a bez poplatkov vo zvyšnej časti napadnutý I. výrok zmenil a postupom podľa § 388 CSP žalobu ako nedôvodnú v tejto časti zamietol (II. výrok tohto rozsudku).

27. Žalobca preskúmaný rozsudok napadol tiež v časti umožnenia žalovanej dlh zaplatiť v určených splátkach (napadnutý I. výrok), pričom rozhodnutie umožniť žalovanej uhradiť žalobcovi priznanú pohľadávku v splátkach po 80,- Eur mesačne, súd prvej inštancie odôvodnil s odkazom na § 232 ods. 4 CSP v odseku 28 preskúmaného rozsudku, ktorého obsah je uvedený vyššie. Prvoinštančný súd pritom vychádzal z nepriaznivých pomerov žalovanej, z výšky jej mesačného príjmu, že spláca aj iné záväzky, že žalobca jednostranne žalovanej zrušil účet. Na základe toho určil splátky po 80,- Eur. Z obsahu spisu pritom vyplýva, že súd prvej inštancie pri posudzovaní pomerov žalovanej vychádzal výlučne len z jej výpovede na pojednávaní (dňa 15.6.2018), žalovaná na tieto svoje tvrdenia nenavrhol ani nepredložila žiadne dôkazy (ani v podanom odvolaní) a súd prvej inštancie ju na predloženie dôkazov ani nevyzval.

28. V zmysle § 232 ods. 4 CSP, ak súd uložil v rozsudku povinnosť plniť, rozsudok je vykonateľný márnym uplynutím lehoty na plnenie, ak nie je ustanovené inak (ods. 2). Lehota na plnenie je 3 dni a plynie od právoplatnosti rozsudku. Súd môže v odôvodnených prípadoch určiť dlhšiu lehotu (ods. 3). Ak súd uložil povinnosť plniť opakujúce sa plnenia a v budúcnosti splatné dávky a splátky, vykonateľnosť týchto

dávok a splátok sa spravuje poradím ich splatnosti, ak súd nerozhodne inak; súd môže rozhodnúť, že omeškanie s plnením jednej dávky alebo splátky má za následok splatnosť celého plnenia (ods. 4).

29. Vyššie citované procesné ustanovenia umožňujú súdu, aby v určitých odôvodnených prípadoch určil dlhšiu paričnú lehotu ako je 3 dni, pričom pri širšom výklade citovaných ustanovení v ich vzájomnom kontexte je nutné dospieť k záveru, že súd môže umožniť uhradenie dlhu aj v splátkach, ktorých rozsah a podmienky zročnosti musí v rozhodnutí určiť. Pri určení, že peňažné plnenie sa môže realizovať v splátkach, resp. pri určení dlhšej lehoty na splnenie povinnosti, je nutné vychádzať z konkrétnych okolností prípadu. Súd pritom musí prihliadnuť na osobné a majetkové pomery strán, výšku priznaného plnenia, platobnú schopnosť žalovaného, prejavenu snahu o plnenie, dobu, po ktorú by došlo k zaplateniu dlžnej sumy s tým, aby nepredstavovala neúmerne zvýhodnenie dlžníka na úkor veriteľa, pričom závery súdu o určení dlhšej ako zákonnej paričnej lehoty musia byť vždy náležite odôvodnené.

30. V danom prípade ale súd prvej inštancie vychádzal iba z čiastkových a neúplných tvrdení žalovanej, ktoré navyše neboli podložené žiadnym dôkazom. V tejto veci, keďže ide o spotrebiteľský spor, pritom v zmysle § 295 CSP súd môže vykonať aj tie dôkazy, ktoré spotrebiteľ nenavrhoval, ak je to nevyhnutné pre rozhodnutie vo veci; súd aj bez návrhu obstará alebo zabezpečí taký dôkaz. Pokiaľ je predmetom konania plnenie pôvodne dojednané v splátkach, v záujme zachovania spravodlivosti je tiež nevyhnutné prihliadnuť tiež na výšku pôvodne stranami dojednaných splátok, pričom výška splátok dlhu umožnená súdom by zásadne nemala byť nižšia, výhoda poskytnutá žalovanej strane v podobe umožnenia uhradiť dlh v splátkach, nesmie byť neprimeraná nevyhodnosti postavenia žalobcu, nesmie porušovať rovnosť účastníkov občiansko-právnych vzťahov v zmysle § 2 ods. 2 Občianskeho zákonníka. Ak súd rozhodne o povolení splátok uloženej povinnosti bez náležitého zistenia rozhodných pomerov na strane žalovaného, rozhodnutie je presvedčivé a nesie prvky arbitrárnosti.

31. Podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky, každý sa môže domáhať zákonom ustanoveným postupom svojho práva na nezávislom a nestrannom súde a v prípadoch ustanovených zákonom na inom orgáne Slovenskej republiky.

32. Podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru, každý má právo na to, aby jeho záležitosť bola spravodlivo, verejne a v primeranej lehote prejednaná nezávislým a nestranným súdom zriadeným zákonom, ktorý rozhodne o jeho občianskych právach alebo záväzkoch.

33. Podľa judikatúry Ústavného súdu Slovenskej republiky ak súd koná vo veci uplatnenia práva osoby určenej v čl. 46 ods. 1 ústavy inak ako v rozsahu a spôsobom predpísaným zákonom, porušuje ústavou zaručené právo na súdnu ochranu (I. ÚS 4/1994).

34. Vady konania vymedzené v § 389 ods. 1 písm. a) až d) CSP sú porušením základného práva strany sporu (účastníka súdneho konania) na spravodlivý proces, toto právo zaručujú v podmienkach právneho poriadku Slovenskej republiky okrem zákonov aj cit. čl. 46 a nasl. Ústavy Slovenskej republiky a čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd. Podľa judikatúry Európskeho súdu pre ľudské práva (napr. Ruiz Torija c/a Španielsko z 9. decembra 1994, séria A, č. 303-A), Komisie (napr. stanovisko vo veci E.R.T. c/a Španielsko z roku 1993, sťažnosť č. 18390/91) a Ústavného súdu Slovenskej republiky (nález sp. zn. I. ÚS 226/03), treba za porušenie práva na spravodlivé súdne konanie považovať aj nedostatok riadneho a vyčerpávajúceho odôvodnenia súdneho rozhodnutia.

35. Podľa § 220 ods. 2 CSP, v odôvodnení rozsudku súd uvedie, čoho sa žalobca domáhal, aké skutočnosti tvrdil, aké dôkazy označil, aké prostriedky procesného útoku použil, ako sa vo veci vyjadril žalovaný a aké prostriedky procesnej obrany použil. Súd jasne a výstižne vysvetlí, ako posúdil podstatné skutkové tvrdenia a právne argumenty strán, ktoré skutočnosti považuje za preukázané a ktoré nie, ktoré dôkazy vykonal, z ktorých dôkazov vychádzal a ako ich vyhodnotil, prečo nevykonal ďalšie navrhnuté dôkazy a ako vec právne posúdil, prípadne odkáže na ustálenú rozhodovaciu prax. Súd dbá, aby odôvodnenie rozsudku bolo presvedčivé. Podľa odseku 3, ak sa súd odkloní od ustálenej rozhodovacej praxe, odôvodnenie rozsudku obsahuje aj dôkladné odôvodnenie tohto odklonu.

36. Odôvodnenie rozsudku súdu a primerane i uznesenia (§ 234 ods. 2 CSP) musí mať náležitosti uvedené v § 220 ods. 2 CSP. Súd sa v odôvodnení svojho rozhodnutia musí vyporiadať so všetkými rozhodujúcimi skutočnosťami a jeho myšlienkový postup musí byť v odôvodnení dostatočne vysvetlený

nielen s poukazom na výsledky vykonaného dokazovania a zistené rozhodujúce skutočnosti, ale tiež s poukazom na ním prijaté právne závery. V odôvodnení rozhodnutia musí súd spôsobom logicky kompaktným a bez rozporov a vnútorných protirečení vysvetliť, k akým skutkovým zisteniam dospel, ktorú právnu normu a z akých dôvodov aplikoval a ako ju interpretoval. Účelom odôvodnenia je logicky, vnútorne kompaktné a neprotirečivo vysvetliť postup súdu a dôvody jeho rozhodnutia. Ak rozhodnutie súdu neobsahuje náležitosti uvedené v § 220 ods. 2 CSP, je nepreskúmateľné.

37. Pretože povinnosť súdu riadne odôvodniť rozhodnutie je odrazom práva strany na dostatočné a presvedčivé odôvodnenie spôsobu rozhodnutia súdu, ktoré sa vyporiada i so špecifickými námietkami strany; porušením uvedeného práva strany a povinnosti súdu sa strane sporu (okrem upretia práva dozvedieť sa o príčinách rozhodnutia práve zvoleným spôsobom) odníma možnosť náležite skutkovo aj právne argumentovať proti rozhodnutiu súdu (v rovine polemiky i s jeho dôvodmi) v rámci využitia prípadne riadnych alebo mimoriadnych opravných prostriedkov.

38. Ak potom nedostatok riadneho odôvodnenia súdneho rozhodnutia je porušením práva na spravodlivé súdne konanie, táto vada zakladá dôvodnosť podaného odvolania podľa § 365 ods. 1 písm. b) CSP v závislosti od miery znemožnenia stranám realizovať ich právo na riadne odôvodnenie rozhodnutia.

39. Keďže v danom prípade došlo nesprávnym procesným postupom súdu prvej inštancie (neodôvodnením časti rozhodnutia v súlade so zákonnými požiadavkami) k znemožneniu stranám realizovať ich procesné právo na vysvetlenie dôvodov rozhodnutia v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, pričom s poukazom na mieru zlyhania súdu prvej inštancie, keď rozhodnutie v relevantných záveroch vo vzťahu k splatnosti riadne a dostatočne neodôvodnil ani nepodložil dôkazmi, nie je dobre možné tento nedostatok napraviť až v konaní pred odvolacím súdom.

40. I podľa už konštantnej judikatúry tak národných, ako aj nadnárodných súdov súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené účastníkmi konania, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov sporu uvádzaných účastníkmi konania. Odôvodnenie rozhodnutia tak nemusí dať odpoveď na každú jednu poznámku, či pripomienku účastníka konania, ktorý ju nastolil. Je však nevyhnutné, aby bolo reagované na podstatné a relevantné argumenty účastníkov konania (porovnaj napríklad rozhodnutia ÚS SR II.ÚS 251/04, III.ÚS 209/04, II.ÚS 200/09 a podobne). Na ďalšiu argumentáciu odvolateľov, už nespôsobilú ovplyvniť posúdenie rozsudku súdu prvej inštancie v napadnutej časti, odvolací súd nepovažoval za potrebné reagovať špecifickou odpoveďou.

41. S poukazom na vyššie uvedenú argumentáciu potom odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v lehote splatnosti dlhu s použitím ust. § 389 ods. 1 písm. b) CSP včítane závislého výroku o náhrade trov konania zrušil a v zrušenom rozsahu vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie (§ 391 ods. 1 CSP).

42. Povinnosťou súdu prvej inštancie v ďalšom konaní bude opätovne vyhodnotiť požiadavku žalovanej na umožnenie jej uhradiť uloženú povinnosť v splátkach v zmysle § 232 ods. 2 a 4 CSP, za tým účelom v súlade s ust. § 295 CSP zabezpečiť potrebné dôkazy, následne komplexne zohľadniť všetky okolnosti nielen na strane žalovanej a potom opätovne rozhodnúť o splatnosti uloženej povinnosti, pričom rozhodnutie je nevyhnutné náležite v súlade s ust. § 220 ods. 2 CSP odôvodniť. V novom rozhodnutí rozhodne súd prvej inštancie opätovne o náhrade trov nielen prvoinštančného, ale aj tohto odvolacieho konania (§ 396 ods. 3 CSP).

43. Senát krajského súdu toto rozhodnutie prijal pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Tento rozsudok nemožno napadnúť odvolaním.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu, strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v

plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník, v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je podľa § 421 CSP prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu, ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvom pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1).

Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je

a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 CSP).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prevej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 CSP).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 CSP).
V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 CSP).